

ELŐFIZETÉS ÁRA:
Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr.
Bérmentelen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.
Egyes szám ára 15 kr.
A nyilatkozatban minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HÍRDETÉS DÍJA
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden sor után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Petitnél nagyobb, avagy díszbetűvel vagy körzettel ellátott hirdetésekért térmérték szerint minden negyedévig számít. után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Sáros- és Zemplén-vármegye közönségéhez*)

Főösleges sok szót vesztegetnünk a felett, hogy minden ország előrehaladásának, fejlődésének egyik alapja: népeinek műveltsége. Ha „a priori” azt be nem látjuk, úgy a barbár népek multja és jelene tanusítja.

S midőn ebből folyólag az államnak egyik főkötelessége, hogy kulturáját emelje, ennek előremozdításában másodsorban a társadalomnak is ki kell vennie a maga részét. S ez alatt nemcsak a közvetett hozzájárulást akarjuk érteni, mely az állami költségvetés előteremtésében — melynek egyik része a kulturacélokra fordítatik — nyilván, hanem önkéntes, közvetlen megadótatását mindazoknak a segédeszközöknek a létrehozására, vagy már a meglévőnek felkarolására, melyek a kulturának szolgálatában állanak, vagy azt előmozdítják.

A kultúra egyik ily segédeszközére akarom felhívni Sáros- és felső Zemplén-vármegye közönségének a figyelmét, midőn az alábbiakban az eperjesi kir. kat. főgimnázium róm. kat. vallású szegény növendékeit segélyző egyesületéről, vagy rövidebben „tápiintézetéről” (alumneum) akarok szólni.

Hogy mily kulturális s hazafias missziót teljesít maga az intézet, az eperjesi kir. kat. főgimnázium, mint Sáros- és felső Zemplén-vármegyének e tisztán tót és rutén nyelvű vidéknek gócpontja, melyből a magyarosodás, erősebb gyökeret verve, kiindul, nekünk sárosiaknak s szomszédainknak főösleges mondanunk; s midőn e mellett lelkes elődeink nagylelkűségéből tápiintézetet szervezve, melyben 25—35 róm. kat. szegénysorsu ifjú részint ingyenes, részint igen mérsékelt díj mellett ellátásban (ebéd és vacsora) részesül: mily nemes kulturális s humánus feladatot teljesít.

*) A „Sárosmegyei Közöny” ez évi 40. számából vettük át s melegen ajánljuk t. olvasóközönségünk jóakarataiba.
Szark.

TÁRCA.

Szarvas Gábor emlékezete.

1832. márc. 22—1895. okt. 13.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —
Irtta: Sassi Nagy Lajos.

Abból a követéseméltó tetteiből indulva ki, melynél fogva a „Zemplén” szerkesztősége a Szarvas Gábornak felállítandó emlékre 10 koronával megkezdte a gyűjtést, nem tartom feleslegesnek, hogy Szarvas Gábor érdemeit, habár csak röviden is, a „Zemplén” hasábjain méltassam.

Folyó évi október hó 13-án, a hajnali órákban, halt meg Szarvas Gábor, a magyar nyelv-tudomány egyik legelőbbkelő alakja, a magyar tudományos Akadémia rendes tagja, a Magyar Nyelvőr szerkesztője.

Halála nem jött váratlanul.

Tudták ösmerősei, tisztelői, tanítványai, tudta ő maga is, hogy már nem sokáig fog tudni ellentálni annak a gyilkos kórnak, mely még 1881-ben megtámadta s melylyel azóta szakadatlan harcot vívott csak azért, hogy nagy művét a Magyar Nyelvtörténeti Szótár-t bevégezhesse s hogy kedves Nyelvőr-ének negyedszázados ünnepét megérhesse. A Nyelvtörténeti Szótár-t, a magyar nyelvészetnek e kincséből, Simonyi

mennyire mozdítja elő a közművelődést, azt csak az képes fölérteni, ki Sáros- és felső Zemplén-vármegye speciális viszonyait ismeri és tudja, hogy az intézet tanulói számának 80—90%-át szegény földműves, iparos, kereskedő s kisebb hivatalnokok fiai teszik ki, kiknek nagy része rá van utalva, vagy volna ez intézet jótéteményeiben részesülni.

S e „tápiintézet” lelkes vezetősége a lehető legtöbbet, egészen az önfeláldozásig. Az önfeláldozásig, mondom, mert mint biztos tudomásom van róla, a múlt tanévben is már a tőkéhez nyúlt. Ugyanis az intézet csekély 15,876 ftnyi tőkével bir, melynek kamatai elégtelenek arra, hogy a szükséges igényeknek megfeleljenek s a „tápiintézet”-ben felvétetni óhajtó szegény sorsu ifjaknak legalább azt a részét ne utasítsa vissza a tanügy kárával, kik jó erkölcsi magaviseletük s a tudományokban való sikeres előhaladásuk miatt egészen méltók arra, hogy részint ingyen, részint igen mérsékelt díj mellett abba felvétessenek. S dacára annak, hogy a jelentkező szegénysorsu jó tanulók száma évről-évre emelkedik, az intézetnek a társadalom részéről való méltánylása s pártfogása nincsen egyenes arányban a szükséglenő fedezettel.

Ha az intézetnek nemeskeblű jótévoí, régiek s újak, magukéva nem teszik s föl nem karolják az intézet ügyét, illetve nagyobb áldozatkészséggel nem járulnak hozzá az alapítóke gyarapításához, az igazgatóság továbbra is kénytelen lesz évről-évre a tőkéhez nyúlni, hogy a nyomoron segítsen: úgy egész precize ki lehet számítani, meddig fog maradni a felsővidéki kulturának segédeszköze, illetve, meddig fog fennállani az intézet.

A részvétlenség egyik oka azonban, szerény nézetem szerint, az, hogy a közönség nagy része nem ismeri az intézet viszonyait s szomorú helyzetét és hogy mily hasznos és eléggé meg nem becsülhető humánus

Zsigmond társszerkesztő segítségével még tavaly befejezte, de a Nyelvőr jubileumát már meg nem érthette. Nagy lelke, erős akarata nem birt tovább ellenállani. Meghalt, megdicsőült, hogy szaporítsa egyvel azok számát, kiket a nemzet, az irodalom nagynevű jelesei közé számít.

Szarvas Gábor első feltűnő dolgozata a „Magyaralanságok” volt, mely után a magyar igeidőkről szóló tudományos értekezése következett. Ezzel a két munkájával oly hatást ért el, hogy az Akadémia 1871-ben rábizta a Nyelvőr szerkesztését, melyet utolsó percéig híven, odaadással vezetett, diadalra juttatva az újabb magyar purizmust.

A Nyelvőr megteremtését az akkori idők általános nyelvkorcsosodása kívánta. Ez a korcsosodás a 60-as években volt a legerősebb. Oka a hirtelen jött föllendülés s a nagy nyelvújítás befejezetlensége volt. A nyelvújítás századunk elején, ugyanis, forrongásba hozta a nyelvet, száz meg száz szót gyártott s a Kazinczy-féle fordításokkal rengeteg idegenszerűséget ültetett át, s mert a harcot sem az ujtók, sem az ortológusok (nyelvtisztaságra törekvők) nem tudták a maguk részére eldönteni, az egész harc abbanmaradt. Elősegítette ezt a félbenmaradást Vörösmarty csodálatos föllépése is. Vörösmarty bájos nyelve, uj s mégis tösgyökeres szókézlete kiáltás volt, mely az elkeseredett tollharcot mindkét részről abbanhagyatta.

Ez a harc meg is szakadt egész 1860 tájáig.

működést fejt ki. Azért legyen szabad reménylenünk, hogy a valóban lelkes, fáradhatatlan, odaadó s önzetlen vezetőkörök neheztelését nem vonjuk magunkra, midőn a segélyforrások egyikét egy nagyobb, a társadalom minden rétegét belevonó mozgalom kezdeményezése s létesítésében látjuk; midőn azt hiszszük, az ügyön sokat lendítene, ha püspökünk ó méltóságának figyelmét felhívánk az intézetre. Tapasztalt bőkezűsége módot találna az intézet fölkarolására, akár magán-vagyonából, akár az egyes templomok pénztárából évi segélydíjak alakjában. Sokat, azaz helyesebben többet tehetne a papság is gyűjtések, offerák rendezésével, vagy vagyonosabb községeknek mint pártfogó tagoknak való bevonásával; a segélyforrások nem utolsója az is lehetne, ami a testvér-intézetnél, a protestánsoknál rég be van hozva, t. i. a szupplikáns-intézmény meghonosítása. A protestáns hasonnevű intézetnek a szupplikáció a múlt évben is 1207 ft és 94 krt jövedelmezett. Évről-évre ily összeg nagyban emelné a tőkét.

Közeledik a millénium megünneplése. Hasznosat a szükségessel összekötve, Eperjes város, Sáros- és Zemplén-vármegyének a közönsége, — mint kiknek a fiai ez intézetet látogatják — méltóbban, hazafiasabban nem ülhetné meg hazánk ezeréves fennállásának dicső emlékét, mint ha „az eperjesi kir. kat. főgimnázium róm. kat. vallású szegény növendékeit segélyző egyesület” — vulgo „tápiintézet” alapját nemes adományával annyira gyarapítja, hogy ennek kamataiból ne csak 30, hanem 100 szegénysorsu s jól tanuló növendéket lehessen részint ingyen, részint igen mérsékelt díj mellett nemcsak ellátni, hanem az intézetet konviktussá átalakítva, otthont teremteni az ifjúságnak s nemcsak testéről, de lelke, kedélye miveléséről nagyobb arányokban gondoskodni.

A közbeesett időszak nem volt alkalmas a nyelvészkedésre. Nagy, országos dolgok, politikai események tartották fogva a közfigyelmet. De meg Tompa s Petőfi nyelve főöslegessé is tették.

A 60-as években aztán minden megváltozott. A politikai események kezdtek szép időt jósolni, az irodalom fölpezsdült, nyüzsgés, morajlás hallatszott a levegőben; dolgozott mindenki s jó reménynyel munkálkodott egy szebb idő eljövételén.

S mint mindig, akkor is az irodalom járt elül, ő gyújtotta föl a remény szövetnekét, ő neki kellett a munkát is megkezdenie.

A fölpezsdült irodalom hozzá is fogott lázas sietséggel az elmulasztott munkálatok helyreállításához. Irt, fordított, teremtett, alkotott; utánozta a letűnt nagyokat, Petőfit, Vörösmartyt s hogy lépést tartson a külfölddel, ennek jeleseit is.

De Petőfit senki sem tudta utólréni, a külföld jeleseit meg rengeteg hibákkal s idegenszerűségekkel ültették át, úgy, hogy mind a vers, de különösen a próza nyelve teljesen ellaposodott, elveszítvén még eredetiségét is.

Most kezdtek belátni csak a nagy nyelvújítás káros következtéseit s főleg azt, hogy befejezetlenül hagyták. Ez a mozgalom visszahatást szült s megteremtette az igazi, a helyes nyelvújítást, a modern ortológiát. E visszahatásnak, nevezett harcnak, lelke, vezére Szarvas Gábor lett. Mellette foglaltak állást, Gyulai, Arany, Brassai, Szilády, Imre Sándor s még többen: a puristák.

Jelentésünk zártával — így ír az egyesület igazgatósága az 1894—95. évi Értesítőben — nem mulaszthatjuk el az alkalmat, hogy... esdő szövegünk fel nem emeljük a szent ügyért lelkesülni tudó s áldoznikész közönséghez, hogy egyesületünket pártfogásába venni és részére a jóindulatot minél szélesebb körben megnyerni kegyeskedjék.

Azért, kikhez szavunk elhat, a kultúra, a humanizmus nevében kérjük őket:

Adjatok, adjatok, amivel az Isten megállított!

Vármegyei ügyek.

A t. vármegye kösig. bizottsága. f. hó 11-én d. e. 9-kor, tartja rendes havi ülését. Ugyanaznap d. u. ülést tart a vármegyei pót- és utadóügyekben eljáró felszólalási küldöttség is.

Az igazoló választmány, Kun Frigyes elnöklése mellett, a múlt hó 31-én tartott ülésén foglalkozott mindazokkal a felfolyamodásokkal, melyek a f. évi okt. hó 14-én foganatosított bizottsági tagválasztások törvényessége vagy szabályossága ellen, akár képzelt, akár valódi jogalapon, kellő időben benyújtottak. Az igazoló-választmány hosszabb tanácskozás után megsemmisítette a választást a *Tillyai* és a *n. kemenczei* alválasztó kerületekben; bizonyos törvényes tekintetek igazolását kívánta az új helyi, az ulicsi, a mádi és a megyesszai választó-kerületekben. Azokat a bizottsági tagokat pedig, akik két kerületben is megválasztottak, fölhitva nyilatkozattételre az iránt, mely kerületben akarják tagsági jogaikat gyakorolni? — A pótválasztások megejtése céljából, látni lehet, hogy a függő kérdések megoldása előtt még most nem történhetett intézkedés. — Itt még azt említjük föl, hogy az igazoló-választmány határozatai ellen, módjukban áll az érdekelteknek, 15 napi latáridőn belül, a bíráló-választmánynál jogorvoslatot keresni.

II. Rákóczi Ferenc bevonulása. Ez lesz a címe annak a nagyobb szabású történeti képnek, melyet Zemplén-vármegye a milléniom alkalmára megrendelt. Azt a jelenetet fogja ábrázolni a mű, amikor II. Rákóczi Ferenc ünnepiesen, fényes hadi kíséretével bevonul a körömi síkságon 1707-ben tartott országgyűlésre. A vármegye nevében az országos képzőművészeti tanács pályázatot hirdet a képre és 10,000 korona díjat tűz ki rá. A versenymunkákat a jövő évi március hó 1-éig kell beküldeni.

Hírek a nagyvilágból.

Ferdinánd, bolgár fejedelem, okt. 31-én nyitotta meg a nyolcadik nemzetgyűlés második ülésszakát. A trónbeszéd kegyelettel emlékezett meg a feledhetetlen cár haláláról s annak a reményének adott kifejezést, hogy a megszábadító testvérmemzet és Bulgária között a viszonyok kedvezően fognak alakulni.

Sturdza román miniszterelnök programbeszédében erősen elítélte a »román liga« igazgatását, pálcát tört a dákorománizmus fölött és hangosan hirdette Magyarország iránt az udvarias magatartást, valamint a csatlakozást az osztrák-magyar monarchiához, amely az ő meggyőződése szerint elsőrangú szükségességet képez Románia biztonságára nézve. Az új román-kormány, mondotta

Nehéz, úttörő, de áldásos munkát teljesített, mert egész iskolát nevelt fel, melynek főkötelessége a nyelv tisztaságára öröködni s mely csöppet sem kisebb kötelesség, mint a hazafiság ápolása. Nyelv, nemzet, haza, hazafiság összenőtt fogalmak, egymástól elváhatatlanak.

Szarvas-nak köszönhető, hogy irodalmunk ma már nagyon is számot tesz a világirodalomban; hogy nyelvünk, ez a szerföltt kényes magyar nyelv, nemcsak hajlékony, színes, erős, hanem tősgyökeres is. Óriási akarat, munkaerő, lelkesedés és tudomány kellett ahhoz, hogy ekkora sikert érjen el.

S csakugyan alig volt perc, melyet Szarvas Gábor ne a »szeretve imádtott magyar nyelv« még ismeretlen törvényeinek felkutatására fordított volna. Tudta, hogy nyelvünkön csak úgy lehet nagy alkotásokat felmutatni, ha az erősen nemzeti színezetű. Aztán, hogy nagy munkájában semmi se korlátozhassa, független maradt mindenkitől. Fényt, vagyon, magas állást, mindent félredobott, csak hogy szavát bátran kimondhassa, hogy tisztán céljának éljen. Független maradt még az Akadémiától is, noha tagja volt és szaklapja, a *Nyelvőr*, ennek kiadásában jelent meg.

Érdemeit a következőkben foglalhatjuk össze: A *Nyelvőr* a nyelvújítás tulzásait, legalább egy részben, lenyesegette, a purizmus-t megteremtette s képessé tette, hogy a harcot (mert még mindig folyik s most főleg a germánizmusok ellen) diadallal végezze. A nyelv multját, történetét jó részben földerítette, lerakván az alapot a

Sturdza miniszterelnök, feltétlenül tartózkodni fog attól, hogy a magyarországi román mozgalmakba avatkozzék.

Abdul Hamid szultán, a magyarok iránt érzett barátsága tanuságául, átengedte a hazánkat érdeklő történelmi műkincseket az ezredéves országos kiállítás alkalmára. Ezek a műkincsek fénypontját fogják képezni a kiállításnak és évszázadok óta csak most fognak először nyilvánosságra kerülni a szultán kincstárából.

Örmények és törökök Aleppában három napig tartott s igen véres harcot vívtak egymással. A kisázsiai határon véres felhők tornyosodnak. Ugy orosz mint török részről nagy csapatösszevonások történtek.

A kolera Galiciában, a hűvös idő dacára, mindinkább terjed. Az egész országban messze-menő óvintézkedéseket tettek.

Hírek az országból.

Minister-válság. Festeits Andor gróf földmivelésügyi miniszter lemondott. Tárcája teendőit egyelőre Bdnffy Dezső báró miniszterelnök fogja vezetni. A tárca-miniszter lemondását megelőzte Miklós Ödön dr. politikai államtitkár leköszönése.

Uj mágnások. Takta-harkányi Harkányi Frigyesnek és Károlynak úgyszintén mindkét nembeli törvényes utódaiknak Ófelsége a király a magyar bárói méltóságot adományozta.

Popovics Sándor dr., pénzügyi kir. miniszteri osztálytanácsos, miniszteri tanácsossá nevezett ki. Az új miniszteri tanácsos kollégái között a legfiatalab mert még csak 32 éves. Környezete az új miniszteri tanácsosban, aki Wekerle miniszterelnöksége idején nőtt nagygyá, a jövő pénzügyminiszterét látja.

Tóth Vilmos, a közös legfőbb számszék nyugalmazott elnöke, a főrendiház tagjává élethosszra kinevezetett.

Kossuth Lajos Tódor Olaszországból Budapestre érkezett.

A Vaskapunál, az aldunai zuhatagok legfelső szakaszánál, a Szentka-zuhatagnál volt természeti akadályok teljesen eltávolítottván, az új csatornát, melyen a mély járásu hajók immár veszedelem nélkül közlekedhetnek, okt. 28-án adták át ünnepesen a közhajózásnak.

Horvát Szlavonországok 1896. évi önkormányzati költségvetése 8,908,251 ftnyi szükségletet mutat föl.

Halálozás. Danilovics János, a hajdu-dorogi görögritusú magyar püspök helyettes, zaámi címzetes apát s munkácsi egyházmegyei kanonok, H. Dorogon okt. hó 22-én elhunyt. Danilovics egyike volt a legmagyarabb érzelmű g.-katholikus papoknak s ezért halála általános részvétet keltett.

Színház.

A múlt hét, melyet K. Hegyesi Mari, a budapesti nemzeti színház elsőrangú művésznője varázsolt kiválóan élvezetessé, a sikerült előadások sorozatából állott, mert színészeink erősen igyekeztek e szép kritikai szemek előtt megállani helyüket s a többi darabokban is az ügyes szereposztás révén általában jól alakítottak.

A hét története ez:

Szombaton, okt. 26-án, Mongodin ur felesége Blum és Toché bohózata ment üres ház előtt.

további munkálatokhoz.

Személyi tulajdonai közül nagy tehetségét vasszorgalmát, bámulatos emlékezőtehetségét s határtalan lelkesedését kell kiemelnünk.

Szarvas Gábor született 1832. márc. 22-én, Adán, Bács-Bodrog-vármegyében. Iskoláit Baján végezte 1848-ban, s mivel nemzetőrnek fiatal kora miatt nem akarták fölvenni, a Bencések szerzetébe lépett. 4 év múlva Pesten találjuk, mint jogászt. Később azonban mégis tanárrá lett. S mint ilyen 1858-ig Baján, 1861-ig Pozsonyban, majd 1869—1881-ig Budapesten tanárkodott. Ekkor nyugalmomba vonult, mert betegsége erősen megtámadta.

A következő évben nőül vette Harrer Paulát, a Zirzen-féle intézet nagyműveltségű tanárnőjét, kinek gondos, gyöngéd szeretete 14 évig megtartotta Szarvas-t a magyar tudománynak.

Élete szakadatlan munkásság közt folyt, de azért sohasem panaszkodott, sőt társas összejöveteleknl (melyeket utóbbi időkben Délibáb-utcai villájában tartott szombatonként) a legjobb szórakoztató volt.

Temetése október 14-én ment végbe nagy-számú, előkelő közönség részvételével. Az Akadémia külön gyászjelentést adott ki, míg Wlassics miniszter s számos kitűnőség részvételével intéztek özvegyéhez.

Legyen áldott emléke!

Pedig a *Kövessy* (Mongodin) kitűnő és önálló alakítása, amelylyel ebből a bohózat-karikatúrból egy kabinet-típuszt csinált, nagyobb publikumot érdemelt volna. N. Könyves Mari, mint Rosalie, tetszett. Daróczy Ilka Monteplat Clorindája közönséges volt; hiányzott ábrázolásából párisi parfümeriának himpora. — Az előadás különben ösz-szevágóan ment s a kis közönség sokat nevetett.

Vasárnap, okt. 27-én, délután népelőadásul a *Rohkánt huszár*, vagy *Tündérlak Magyarhonban*, este pedig *A tót leány* került színre, a rosz idő-járás miatt*) csaknem egészen üres ház előtt. Pedig a szereplők mindannyian derekasan igyekeztek mulattatni, közöttük első sorban Borbély Sándor, aki helyes felfogással kitűnő Misot mutatott, *Kövessy* pedig beleélvén magát Hanka szerepébe, Misonak méltó partnere volt. — Kitűntek még *Hetényi* és *Kazaliczky*.

Hétfőn, okt. 28-án, K. Hegyesi Mari első fellépéséül *A lovooi árva* adták kicsiny, de distingvált közönség előtt. — A direktor ur, ugy látszik, nem mestere a kuliszán kívüli titkoknak, melyekkel publikumot szokás csábítani, értjük a reklámot, mert csak vasárnap, ugyszólván a tizenkettedik órában, értesültünk a művésznő fellépéséről. Valami kellemes, meleg áramlás tölté be a levegőt, amidőn előttünk állott a szegény ludi árva, ki utóbb Rochester lord nevéjé lesz. Ha nem is éreznők azt a gyönyört, melylyel a szép, (nem eszmei, de plasztikai szépet értünk) a szivre hat, Hegyesi Mari ludi árvaja mesteri alakításával bilincselte le bennünket. Mellette, s ez nem kicsi dolog, *Kazaliczky* brillirozott Rochester lord alakításában, míg a többi szereplő, eleinte kissé elfogultan, igyekezett a kitűnő hatást nemrontani. A művésznőt nyílt jelenetekben hatszor is hívták a lámpák elé.

Kedden, okt. 29-én, K. Hegyesi Mari urnő második vendégfellépéséül Sardou *Fedóra*-ja került színre. — A címszerepet a művésznő adta, aki egyes jelenetekben valóságos elragadta a közönséget. A felvonások között s után számtalanszor tapsolták ki és tiszteltől emlékül egy csinos koszorút is kapott. — Itt is, mint a ludi árvaiban hú társa volt a művésznőnek *Kazaliczky*, a társulatnak ez az előkelő drámai ereje, aki Spanoff mesteri alakításával méltán rászolgált a közönség tapsaira. A többi szereplő, *Hetényi* kívül, szerepét nem tudva diszguzált.

Szerdán, okt. hó 30-án, a művészi esték méltó betetőzése volt Hegyesi-nek a *Denise*-ben való utolsó fellépése. Denise ismerjük a nemzeti színházból; Bardames gróf (*Kazaliczky*) belésszeret jószágigazgatójának, Brissotnak (Bartos) leányába: Denisebe (Hegyesi), kinek előbb Fernaddal (Hegyesi) volt viszonya s aki hűtlenül elhagyván, mert a gróf Mártha hugának (Miklósy Ilona) vall szerelmet. Denise bevallja egykori ballépését, de a gróf szerelme erős s övé lesz. — A művészi alkotások remekét mutatta be Hegyesi urnő abban a nyílt jelenetben, midőn Denise erkölcsi erejének teljes tudatában bevallja imádójának egykori viszonyát Fernaddal, minden érzélgéstől ment drámai hévvel. *Kazaliczky* mint mindig kellemes dialektikával, most is hűen alakított. N. Könyves Mari pedig rutinnal mutatta be, de Thauzettné, a könnyű párisi delnőt, míg *Döményiné* és *Bartos* helyes érzéssel fogták föl szerepüket. Csak azt sajnáljuk, hogy *Mihósy* Ilona erősen áthúlve kockáztatatta egészségét egy temperamentomához különben sem illő, mellékes szerepben. S ezt a direktor urnak tudjuk be.

Csütörtökön, okt. 31-én az évadban immár ötödször, s úgy tudjuk nem utóljára, *Az új hon-gár*, ismét telt ház előtt.

Pénteken, november 1-én pedig a népszínház halottak napi darabja a *Molnár és gyermeke* ment, zónában. — Bartos Gyula jól betanulva megkapóan alkítá a gazdag és fősvény Reinhold molnárt s őt így látván, meggyőződésünké vált, hogy apaszerepek előadására salon darabokban is kvalifikálva van. *Kazaliczky* (Konrad) *Ruby* Erzsébet (Mária) és *Hetényi* (Jakab) hatásosan segítették elő a fejleményeket, míg John (Borbély Sándor), a jókedvű sirásó derültséget öntött a halotti hangulatba. St. J.

»Hamlet« előadása, melyet *Kazaliczky* Antal választott jutalomjátékául, f. hó 5-ére, keddre maradt el. K. Hegyesi Mari vendégszereplései, de másrészt a most készülő jelmezek is lehetetlenné tették, hogy Schakespearenek e legjelesebb művét a társulat már szombaton előadhassa. Nemcsak a jutalmazott, de maga az igazgató is sulyt fektet arra, hogy *Hamlet* kellő fényben kerüljön színre s ezért mind új jelmezeket készítettett az előadásra. A mű, társulatunk erejéhez mérten, legjobban van kiosztva. *Hamlet*: *Kazaliczky*; — *Ophelia*: Miklósy Ilona; — *Gertrud*: Nagyné; — *Király*: Bartos; — *Polomius*: Borbély kezében vannak. *Kazaliczky* Antal áprilistól kezdve a budapesti vizsínház kötelekében áll, s mint halljuk e jutalomjátékra a budapesti írói körökből is érkeznek vendégek városunkba. Ajánljuk *Kazaliczky* Antal jutalomjátékát a közönség figyelmébe.

*) Rosz időre jött a jó: kívánjuk, hogy derék színészeinkre is jobb idők járjanak.

Balogh Károly †

S.-A.-Ujhelyi előkelő társadalmának nevezetes halottja van. Balogh Károly ujhelyi kir. járásbíró f. hó 27-én 71 éves korában elhunyt.

A férfit, aki különben életében soha beteg nem volt, végelgyengülés vitte sírjába. Kiválóan ismert alakja volt közéletünknek, ki kora ifjúságától, mint lelkiismeretes és igazságos hivatalnok futotta meg a pályát, melyen köztisztviselő, becsülés és szeretet környezte utolsó percéig.

És így természetesen, halála nemcsak előkelő és kiterjedt családja és rokonainál, hanem széles körökben keltett mély részvétet, keltett szinte sajnálatot, mely 29-én délután végbement temetésénél impozáns módon nyilvánult azzal, hogy városunk intelligenciája kivétel nélkül kísérte utolsó útjára a diszes és koszorúk halmazától lepett érc-koporsót, mely az érdemes férfi pormaradványát magába fogadta.

A megboldogult a 48—49-iki szabadságharcban, mint százados küzdött egész *Világos*-ig; ezért agg honvédeink egykorú zászlójuk alatt testületileg vettek részt temetésén. *Bajusz* József emelkedett szellemű és megható beszéde, melyel az 1848/49-es honvéd-bajtársak nevében búcsúzott el a hű bajtársától így szól:

Tisztelt közönség!

Aki e koporsóban nyugoszsza örök álmát, egy félszázadig a jogszolgáltatás terén működött. A 48-ki vihar ötlet már e vármegye szolgálatában találta, sőt egy évvel előbb, midőn Zemplén-vármegye a pozsonyi országgyűlésre, részint tapasztalat szerzés, részint önképzés céljából, 12 jogvédett ifiut küldött fel követeinkkel, azok közé *Balogh Károly*-t is megválasztotta s így alkalma nyílt az utolsó rendi országgyűlésen jelen lehetni, hol látta hazánk legkitünőbb fiát alkotmányos jogainkért küzdeni; hallgatta egy *Széchényi* István, egy *Kossuth* Lajos remek szónoklatát; az egyiknek a nemzet erejébe vetett bizalmát, a másiknak kétségbeesését! Jelen volt a 48-ki törvények szentesítésénél s az akkori közlekedés nehéz viszonyai között, mintegy *éltő postája* volt vármegyénkben, velünk együtt, azon örömhírnek, mely a 48 ki törvények szentesítése okából e hazát diadalmi mámoroként átlengte, s így kedvező körülmények között hitt és remélt hazánk függetlenségének fenmaradásában és boldogabb jövőjében. Midőn aztán a 48-i vívmányok megtámadtak és a haza vézskiáltása idáig elhallatszott, az elsők között állt be a honvédök zászlója alá, és csakugyan az első honvéd zászlóaljba soroztatván, ott vitézsége és a haza iránt tanusított hű szolgálata jutalmául, századosi rangra emeltetett. — Jelen volt és részt vett több nevezetes csatáinkban. Látta a magyar hadi zászlók diadalát; látta újra ébredni és megújulni a nemzeti gémiszt, egy férfias, küzdelemben erős, kitartó nemzetet, melynek vezérei, ha egyetértenek, rajtuk a poklok kapui sem győzedelmeskedhettek volna... Mi és hogy történt azután? minek mondjam el?! — Fátyol takarja a történeteket, mint e koporsót, mert akkor meghalt a haza! keresztrefeszített, — és akit megkímélt a sújtó kéz közülünk, az az ellenség sorába besoroztatott, honnan, mint szeretett bajtársunk is, csak nagy váltságdíj lefizetésével szabadulhatott. — Aztán felvette ismét a közszolgálat elejtett fonálát és szolgált egészen 1895. okt. 27-éig, amikor tőlünk és kedves családjától elragadta, a 48-as honvédség még meglévő maradványát napjainkban már sűrűn látogató kéréhetetlen halál. Elragadta most, amikor néhai bajtársunk, erejét fogyni érezvén, nyugalomba vonulni és egy hosszú élet még hosszabb fáradozásait kipihenni készült, de megnyugvást és munkaszünetet csak itt e koporsóban találhatott! — Aki egy félszázadig hiven szolgált a haza közügyét; aki 48/9-ben életét, testi épségét, ifjúsága jövőjét, mindenét feláldozta: megérdemli e könyveket; megérdemli a közrészvét illetén megnyilatkozását; megérdemli, hogy e vármegye tisztviselői kara, e járás, e város lakossága, bírósági és hivatalnok társai és mi, az elhunyt egykori honvédbajtársai, mondjunk ravatalánál egy szívből fakadó „Isten hozádót!... Legyen áldott *Balogh Károly* emlékezet! Adjon Isten neki csendes, örök nyugalmat! Isten oltalmazza övét és adjon nekünk vigasztalást!

A sirig hű bajtársokon kívül testületileg ott voltak a temetésen a kir. törvényszék, járásbíró-ság és kir. ügyészség tagjai, kik külön gyászjelentéssel és szép koszorúkkal rótták le kegyel-tük adóját néh. *Balogh Károly*, a minta kir. járásbíró emléke iránt.

Halálát bánatos özvegye szül. *Barna Mária*, *Zoltán* fia, továbbá leánya: *Gizella*, férj. *Hörnyay Béláné* drné, *Margit* és *Anna* gyászolják.

Fájdalmunkban legyen vigasztalójuk a közrészvét!

Különfélék.

(Ottó főherceg) kinek vármegyénkben való érkezéséről lapunk mult számában irtunk, Parnórol *Andrássy Géza* gróf kastélyából okt. 30-án *Betlérbe*, Gömör-vármegyébe távozott, hol szintén *Andrássy Géza* gróf erdeiben áldozott a főúri vadászat pompás kedvtelésének. A tavozó főherceg tiszteletére kedden este *Andrássy* *Tivadar* gr. terebesi kastélyában fejedelmi lakoma volt, melyen főispánunk ömeltősága is résztvett. — *Ottó* f. h. g., dacára annak, hogy a falva-vadászatoknak folytonosan szakadó eső alkalmatlankodott, kedves meglepéssel vett búcsút Parnótól, és Terebestől — a vizontlátásra. Gömörben és Abauj-Tornavármegyében medvevadászatok voltak.

(Küldöttség a volt kormánybiztosnál.) *Mecser* *Gyulán*ak, a „Nyirviz társulat“ leköszönt miniszterbiztosának, írja a *Nyirvidék*, ebben a minőségében szerzett érdemeit a társulat méltányolni kívánván, elhatározta, hogy a társulat tagjainak sajátkezü aláírását tartalmazó albumot készített hivatali működésének emlékeül. A pompás kivitelű emlékalbum a napokban készült el *Morzsányi* fővárosi diszmkészítőnél s ünnepies átadásával több tagból álló küldöttséget bízott meg a társulat. Ma egy hete járt *Kállay* *András* főispán vezetése mellett a diszalbumot vivő küldöttség a volt miniszterbiztosnak Zemplén-vármegyei *Makkos-Hogyka* lakóhelyén. Az átadással járó ünnepek fényét emelendő, de meg a vendéglátás kellemetességeinek fokozása érdekében, a küldöt séggel egyidejűleg oda ment *Benczy* is. *) *A Mecser* *Gyula* Szabolcs-vármegye részéről ezt eme kitüntetés sokáig marad emlékeztében a zemplénieknek is. — A „Zemplén“ tudósítójától a következő jelentést kapták: Lélek-emelő ünnepségnak voltunk tanui f. hó 26-án *Makkos-Hotykan* *Mecser* *Gyula* nagybirtokosnak a vas-korona-rend lovagjának s a mi m. t. „Gyula“ bátyánknak vendégszeretetről messzeföldön híres uri hazánál. Az ünnepséget a szabolcsi „Nyirviz-szabályozó-társulat“ érdekeltsége rendezte abból az alkalomból, hogy *Mecser* *Gyula* a társulatnál 12 hosszú éven át viselt kormánybiztosi állásától megvált; mert amily terhes Szabolcs-vármegyében u. n. kormánysszolgálatokat teljesíteni, épp oly fehér holló számba megyen, midőn látjuk, hogy a „hivatalos vármegye“ egész Szabolcs eljő, hogy halálját és elismerését lerója a valódi érdemnek, amely ez esetben kormány oldalról jött. A küldöttségben láttuk: *Kállay* *András*, közszeretben álló szabolcsi főispánnak élén, *Mikecz* *János* szabolcsi alispánt, *Benes* *László* nyiregyházi polgármestert, *Gencsy* *Albert* országos képviselőt, *Jármy* *Ödön*, *Kállay* *Rudolf*, *Pscherer* *Ödön*, *Propper* *Sámuel* nagybirtokosokat és *Kálnay* *Zoltán* társulati főmérnököt. Az ünnepséget a délelőtti folyamán *Kállay* *András* főispán nyitotta meg, amidőn meleg szavak kíséretében a *Nyir-viz* szabályozó társulat érdekeltségének remek művű diszalbumát, továbbá egy több száz (köztük *Károlyi* *Tibor* grófnak, a főrendiház alelnökének, a *Kállay* *aknak*, *Jármay* *aknak* stb.) aláírásával ellátott pergamenen halairatot nyújtott át az ünneplőknek. *Kállay* főispán a sziv igaz hangján üdvözölte *Mecser* *nt*, mint akinek áldásos működése alatt a befektetett töre immár százszorosan meghozta gyümölcsét. *Mecser* *Gyula* hálás szavakban, könyezve mondott köszönetet az igazi barátság révén ötlet ért eme kitüntetésért. Ezután lukulusi lakoma következett, melyben már az érdem a szeretetre méltó házi asszonyokat: *Mecser* *Gyuláné* és *Valther* *Lászlóné* úrnőket illetti s ott a fehér asztalnál láttuk ölekezni a két testvér vármegyét: Szabolcsot és Zemplént. Ott láttuk vármegyénk részéről: *Matolai* *Etele* alispánt, *Dókus* *Gyula* cs és kir. kamarás, vármegyei főjegyzőt, *Horváth* *József* tb. főjegyzőt, *Seyfried* *József* kir. törvényszéki elnököt, *Szerviczky* *Ödön*t, *Pekáry* *Gyula* árvaszéki elnököt, *Lengyel* *Manó* m. kir. honvéd-százados, *Keresztessy* *Lajos* törvényszéki bírót, *Vay* *Ernő* grótot, *Pecz* *Vilmost*, *Éwa* *Ödön*t, *Juhász* *Jenő*, *Staut* *József* főispáni titkárt, *Diószeghy* *Jánost*, *Gortvay* *Aladárt* stb. stb. A pohárköszöntőknek nem volt hossza-vége s a lakoma alatt *Benczy* *Gyula* nyiregyházi híres cigányprimás 16 tagból álló bandája huzott, aki a „Kállay-kettősnél“ már valósigos entuziazmusba ragadta a társaságot. Ezalatt a belső termekben táncra kerekedett a jókedvű fiatalok s csak a másnap (vagy talán a harmadik nap) oszlatta szét a distingváltságos társaságot, mely egy igazi magyar uriház vendégszeretetének édes emléke alatt távozott el. Az ünneplést számos üdvözlő-táviratot kapott, köztük *Festetics* *Andor* gróf fölmívelésügyi ministertől, *Mailáth* *József* bodrogközi Tisza-szabályozó társulati elnöktől és *Miklós* *Ödön* államtitkártól.

(Előléptések.) *Panažotti* *Sándor* csendőr-ör-nagy, ki annak idején főispáni állását cserélte föl a csendőrtiszti alkalmaztatással és Zemplénben is sok jó ösmerőnek örvend, alezredessé, — somlyai és óvári *Szilágyi* *Bertalan* I. o. százados, kedves földünk *Kolbasáról*, ör-nagygyá léptek elő.

*) Nyiregyháza Mányi-ja.

Szerk.

(A kir. honvédség köréből.) A hivatalos lapból olvassuk, hogy *Mónus* *István*, II. oszt. százados I. oszt. százados, *László* *István*, *Fülöp* *Elemér* és *Löche* *Kálmán* hadnagyok főhadnagyokká léptek elő. — *Noge* *Ágoston*, kezelőtiszt, főhadnagygyá, — *Karsa* *Kálmán*, hadapród-tiszthelyettes, hadnagygyá, *Matternyi* *István*, városunk szülöttje, hadapród-tiszthelyettes a szatmári 12. h. gy. ezrednél, szintén hadnagygyá nevezetett ki.

(Áthelyezés.) *Csánky* *Gyula* szatmár-vármegyei kir. segédtanfelügyelőt, aki Zemplénben töltött működése alkalmából jó emlékezetet hagyott maga után, eddigi minőségében *Jász-Nagy-Kun-Szolnok*-vármegyébe helyezte át a közokt.-ügyi miniszter s egyszersmind ott a tanfelügyelőség ideiglenes vezetésével is megbízta.

(Városi nyugdíj.) Ujhely város nemesen gondolkozó képviselő-testülete, mint arról annak idején már megemlékeztünk, ötezer forintos alapítványt nyújtott a városi tisztviselők nyugdíjintézetének alapját. Az alapszabályok tervezetét egy a képviselőtestület kebeléből kiküldött bizottság már ki is dolgozta és közelebb fogja tárgyalás alá beterjeszteni, úgy, hogy az alapszabályok a jövő évtől kezdve életbeléphetnek.

(Esküvő.) *Hammersberg* *Miklós*, budapesti kir. törvényszéki jegyző, a közelebb mult napokban tartotta esküvőjét *Wagner* *Valéria* urhölgygyel *Wagner* *Géza* nagybirtokos leányával Budapesten.

(A „Zemplén“ fekete táblája.) *Tek*. szerkesztő úr! A vármegye kutja és a házior között van egy vastáblával befödött üreg, gondolom, az üreg arra szolgál, hogy ott van elhelyezve a kút csövezetének váltó-készüléke. Nos! ez az üreg legtöbbnyire nyitva áll, mert a vastáblát elfelejtik, vagy nem lehet lezárni. Istenkisértés ott éjjelenként az a tátott száju üreg, várva, mint légy a pókot, hogy bele tévedjen a neki rendelt áldozat egy-egy ember képében. Tessék elhinni, hogy az üreghez hasonló szájjal ott ácsorgó közrendőrt már nem egyszer megszólítottam s kértem is: a vastáblát tegye be. Azt válaszolta: az nekem nincs „felsőbb“ utasításba adva. A közönség életbiztonsága érdekében, de meg közegészségi tekintetéből is kérem t. szerkesztő urat, legyen szives „felsőbb“ lenni és a rend embereit kötelességük éber, előrelátó teljesítésére figyelmeztetni. — sz. — A következő interpellációt kaptuk: „Tisztelettel kérjük t. szerkesztő urtól, miért van a *Rongyva* köhidja, melynek átalakításához oly diszkrét buzgósággal fogtak, már hónapok óta befejezetlen s úgy a személybiztonságot, mint a közforgalmat erősen fenyegető állapotban hagyva? — Feleljük: Nem tudjuk, még csak nem is képzeljük. Szerk.

(A „Zemplén“ 96. évi képes naptára) tegnap hagyta el a sajtót. Az első teljesen kész példányok e napokban kikerülnek könyvtömőműhelyünkből is és így a jövő hét folyamán minden t. előfizetőnkhez pontosan eljuttatjuk a megrendelt példányokat. A naptár tüzetesebb megismeretetéséért, minthogy az a jelen számból kiszorult, jövő számunk fogja hozni. — A „Zemplén“ kiadóhivatala.

(Az első esetek.) *Varannón*, írja tudósítónk, a polgári törvények rendje szerint okt. 29-én léptek házassági frigyre *Krämer* *Sándor* és *Gutman* *Hermin* k. a. A polgári tisztviselő *Füzesséry* *György* főszolgabíró volt, ki mielőtt a hivatalos aktust végezte volna, hazafias beszédet intézett a megjelent és a városházát egészen megtöltött közönséghez. Aztán gratulált az új párnak, mely onnan egyenesen a rabbizhoz hajtattott, hol megáldatták frigyüket. r. 1. — *Homonnán* okt. 29-én ment végbe nagyszámu és diszes közönség jelenlétében az első polgári esketés a városházán erre az alkalomra ünnepi díszet öltött tanácsteremben. A házasulók voltak: *Zahler* *Zsigmond* eperjesi kereskedő és *Friedmann* *Mina*, *Friedman* *Márk* homonnai tekintélyes kereskedő leánya. Miután a házasulók a hosszú kocsisorban érkezett nász-vendégektől kísérve a terembe léptek és a diszbe öltözött polgári anyakönyvvezetővel szemben helyet foglaltak, *Haraszthy* *Miklós*, járási főszolgabíró, a ki az esketést végezte, hazafias szellemű, lendületes beszédet intézett a házasulókhoz, megkapóan ecsetelvén a polgári esketést kötelező új törvénynek célját. A hallgatóság a beszéd közben többször élénk éljenzésben és tetszésnyilatkozatban tört ki, különösen, midőn a fiatal házasulók a haza iránt való kötelességeik hű teljesítésére buzdította és a midőn a „legelső magyar embert“ éltette. Az aktus befejezésével az anyakönyvvezető az ifjú párnak sok szerencsét s boldogságot kívánván, az egybesereglett nagy közönség emelkedett, ünnepi hangulatban kísérte az egyházi esketéshez polgárilag egybekelt boldog házas párt. — *S. Patak* írók: *Ellend* *József*, főgimnáziumi tanár, okt. 22-én kelt egybe *Kérészy* *Emma* kisasszonnyal, *Szabó* *Zsigmond* anyakönyvvezető előtt, ki egy rövid, de meleg hangon előadott beszédet intézett a felekhez. A közönség, közte több uri nő is, nagy figyelemmel s érdeklődéssel hallgatta az új szertartást s végül zajosan éljenzettek. Tanuk voltak: *Ballagi* *Géza* dr. és *Zsindely* *István* dr. jog-

tanárok. Patakon ez volt az első polgári házasság. Az egyházi áldást otthon, családi körben *Kérészy* Barna tiszánánai lelkész adta az új párra. Öszintén kívánjuk nekik a boldogságot! — *Kesznyétenben* ez évi október 27-én kötötték az első polgári házasságot *Kis József* és *Gyarmati Eszter* ifjú mátkapár, földmivelő szülék gyermekei, tanuikkal megjelenvén a kir. anyakönyvvezető-hivatalban. Másnap jelentkeztek a lelkézi hivatalnál s a templomban az ev. ref. vallás szertartásai szerint nagy ünnepséggel vették az egyház áldását. Ezután száz terítékű vacsora következett s csak másnap délután oszlott szét a szép rendben virágzó lakodalmas nép.

(Gyilkosság a templom előtt.) *Hernád-Németiben*, írja tudósítónk, okt. 20-án áldotta meg *Kun Bertalan*, Tiszán-inneni ev. ref. püspök, a hitközségnek ujonnan épült s párját nagy darab földön ritkító, valóban remek-szép templomát. Fájdalom, hogy a lélekemelő ünnepséget egy oly kannibáli cselekedet zavarta meg, melynek a bünkrónikákban aligha van mása. Ugyanis öt paraszt, fejszéssel és késekkel fölfegyverkezve, reá rohant a templom előtt ájtatoskodó hívek között *Lakatos János* földmivest és a szó szoros értelmében agyon verte. Az orgyilkosokat elfogták és átadták a szikszói járásbírósnak. A gyilkosság oka régi gyűlölség.

(Uj okmánybélyegek.) Az állami könyvnyomtató műhelye, amint értesülünk, most készíti az új, koronaértékű okmány-bélyegeket. Az új bélyegek sokkal tetszetősebb külsejűek, mint a régiek. Hasonlítanak valamin az osztrák bélyegekhöz, meg van t. i. mind a kettőnek az a közös jó tulajdonsága, hogy az átírásra több a hely rajtuk. Az új bélyegeket, és pedig a 10, 20 és 40 koronásokat, már most szállítják amühelyből fel a pénzügyminisiteriomba; forgalomba persze csak akkor kerülnek majd, ha a régiek elfognak.

(Csalás.) Braun Herman szikszói életkereskedő panasolta a rendőrség előtt, hogy néhány nap előtt a szikszói zsinagógában egy ismeretlen zsidókinézésű egyénnel találkozott, aki *Schwarz* Adolf ábrányi életkereskedőnek adta ki magát, mondván, hogy tetemesebb mennyiségű életneműje van eladó. És mert az ábrányi viszonyokról, melyek Braun előtt ismeretesebbek, teljes tájékozottsággal beszélt, Braun hitelt adott az állítólagos *Schwarz*nak és az alkut hamarosan megkötötték, úgy hogy Braun megvett *Schwarz*tól egy vagon búzát és másfél vagon babot, melyet az eladó köteles lett volna a keresztes-nyáradí vasuti állomásra beszállítani, *Schwarz* az üzlet megkötésekor 150 ft előleget kapott. A mult hó 28-ára volt tűzve az átvétel napja, mikor Braun avégett *Nyáradra* utazott. Ott azonban sem *Schwarz*ot, sem az életneműt nem találta, sőt mikor ottan *Schwarz* ábrányi életkereskedő után tudakozódott, megmondta neki, hogy ott ilyenűt egyén nem is lakik. Braun természetesen nyomban *Ábrányba* utazott, ahol aztán alaposan meggyőződött arról, hogy család áldozata lett, mert ott semmiféle *Schwarz* nem létezik. A személyleírása után azonban nyomra jött. Egy ottani életkereskedő igazította utba mondván, hogy a csalást, drágalátos sógora: *Rosenberg* Sámuel ujhelyi lakos ügynök követte el. Így jött a megcsalt Braun Ujhelybe, ahol aztán kétségtelemné vált, hogy *Rosenberg* a tettes, azonban elcsipni nem lehetett, mert eddig haza nem tért. *Rosenberg*, aki egy feltűnően alacsony, vézna, sápadt arcú, fekete szállás kis zsidó, már régóta benne van a rendőrség fekete könyvében, mint szélhímös, tolvaj, csaló, ki bűnös üzemeit felette furfangos módon szokta végrehajtani. — Értesülésünk szerint pár hete ugyancsak a szikszói módon csapta be *Grosz* Adolf kassai életkereskedőt is. A gazembert, kinek felesége és hat apró rongyos gyermeke éheznek itthon, körözik mindenfelé.

(Öngyilkosság.) *Széchényi* László, volt vasuti gyári munkás tegnapelőtt a *Torzás* nevű erdő részben felakasztotta magát. Holttestét úgy találták meg tegnap reggel az arra járt favágók *Hulláját* szabályszerű orvosrendőri szemle után a közkörházba szállították.

(Meghívó.) A s.-a. ujhelyi iparosok önképző-egyesülete f. hó 10-én este fél 8 órakor szavalás, felolvasás, cimbalom és táncjal egybekötött jótékony célú társas mulatságot rendez a „Magyar Korona” (Friss-féle) étkezőjében. Felülfizetések köszönettel fogadhatnak és hirlapilap nyugtáztatnak.

(Betörés.) Nehány nap előtt *Waller* Herman, *Kazinczy* utcai szatócs boltjának falát ismeretlen tettesek kivájták és az így támadt nyíláson bemásztak s több csekélyebb értékű bolti cikket és nehány forint árú szivart ellopták. A betörőket a rendőrség nyomozza.

(A tengerfenék világa) egyik kis csudája lesz az ezredéves kiállításnak. Egy kis előcsarnokból a földbe menő félig homályos, barlang-szerű folyosóba jut a látogató, s amikor mind lejjebb és lejjebb megy, sziklatuskók oszlopok, csepegőkövek között találja magát misztikus félhomályban, temperált nedves, hűvös légkörben. Mintha egy ismeretlen világban, a tenger fenékén járna. S jobbról-balról, fölül-alul üveg-falakon át egy csodálatos, sohase látott világ tárul eléje, az

elmésen, panoráma-szerűen megcsinált tengeri akorium, benne a tenger fenekének bámulatos, eleven világával. A legváltozatosabb élet, a legcsudásabb állatfajok. Emitt bizarr alakú halak, csikok, tühalak, tengeri ördögök, odább a folyton mozgó lágytestű polipok, csigák és kagylók között a tengeri rózsák száza lepik el a fenéket, kitarják tarka karjaikat, azután egy rezzenésre összebujnak s percekbe telik, amíg újra kinyitják pompás, piros, narancssárga, zöld és kék szirmaikat. Tüskebőrűek, lomha tengeri csillagok hevernek a szerteszét. Kagylóhéjak közt mászik visszafelé a remete-rák, tengeri uborkák hevernek a különös alakú algák közt. Hogy az illúzió teljes legyen, messze a háttérben egy óriás körkép lesz folytatásaképp a tengerfenéknek, folyton mozgó, változó vetített képekkel. Egy elsüllyedt hajó széthullott roncsai fokozzák a kép hatását s körülötte mozognak, uszálnak a halak és medúzák, a tengerfenék csudálatos lakói eleven példányokban.

(A kassai dóm és a millénium.) Azoknak, akik sohsem remélték, hogy megérik a dóm kapuinak megnyitását, szolgáljon kezességül a kormány milléniumi programja. E hivatalos programban a *kassai dóm* fölszentelésének ünnepsége is benne van, melynek fényét *Őfelsége*, a magyar király, jelenléte fogja emelni.

(Az Ung-folyó pusztítása.) A folytonos nagy esőzések következtében az *Ung-folyó* rohamosan kiáradt és a szántóföldeken nagy rombolást végzett. Az ungvölgyi vasutat is erősen megrongálta.

(Időjósolat november hó 3-ára.) Száz hűvös,

(Bendkívüli sikert) ért el az osztálysorsjáték intézménye Magyarországon. Ma, midőn az első osztály húzása be van fejezve és már a nyereményeket is kifizették, ezt a ténny nagy meglepéssel konstatalhatjuk, mert ily módon az osztálysorsjáték nálunk is az első lépés a kis lutri eltörése irányában. A magyar osztálysorsjáték nagy sikere főleg abban áll, hogy a társadalom összes rétegei résztvettek benne és büszkeséggel konstatalhatjuk, hogy a magyar osztálysorsjátékok az egész világon legkedvezőbben fogadták. Valóság érthetetlen ebben a tekintetben az osztrák kormány eljárása, midőn nem engedte meg, hogy a magyar osztálysorsjátékok Ausztriában magában is elárulhassanak. Magyarországon sokkal előékenyebb s jól emlékezünk arra, hogy még csak rövid idő előtt is mindenfelé árulták nálunk a lemergi kiállítás sorsjegyeit. Remélhető, hogy a magyar kormányának sikerülni fog, hogy itt is helyreállítsa a paritást, annál is inkább, mert az új osztrák pénzügyminisiter *Bilinski* lovag, október 24-ikén tartott expozíciójában bejelentette hajlandóságát a kis lutri eltörésére. Egyébként Ausztria engedélye a magyar osztálysorsjáték vezetőségének érdekében nem áll, mert az osztálysorsjátékok kelendőse, a haza határain belül is, valóban példátlan. Ezért ajánlatos, hogy mindazok, akik sorsjegyeket vásárolni akarnak, ezt minél előbb megtegyék, nehogy oly kellemetlenségeknek legyenek kitéve, mint az első osztálysorsjáték húzása előtt, midőn az utolsó napokban annyi megrendelés érkezett *Heintze Károly* budapesti főelárúsihoz, hogy a megrendelők jelentékeny része már nem kaphatott sorsjegyet. A második osztálynál előreláthatólag még sokkal nagyobb lesz a vásárlókedv, mert a nyereménykiadások itt még hasonlíthatatlanul nagyobbak. — A sorsjáték vezetősége figyelmeztet bennünket arra, hogy az I. osztály sorsjegyei tulajdonosainak ajánljuk a II. osztály sorsjegyeknek minél előbbi beszerzését, ami legkönnyebben úgy történik, hogy az illetők az I. osztály sorsjegyet beküldik, mire az igazgatóság postán, utánvétellel megküldi a II. osztály sorsjegyet. Miután az I. osztály sorsjegyeket teljesen elárulították, a II. osztályra vonatkozó megújításra oly nagymérvű tolongás várható, hogy minden I. osztály sorsjegy tulajdonosának legelőször ajánljuk, hogy minél előbb intézkedjen a II. osztály sorsjegyének megszerzése iránt.

Irodalom.

Az „Adalékok Zemplén vármegye történetéhez” c. irodalmi vállalatunknak 2. (november-havi) füzetét a következő tartalommal jelent meg: 1. Bronzkori emlékek lelőhelyei Zemplénben. (Folyt. és vége.) Közli: *Dongó Gy. Géza*. 2. Ezeréves emlékek tulajdonosainak. Közli: *Dongó Gy. Géza*. 3. Rettel-pataka vagy Keczel-pataka-e? Irta: *Ujlaki István*. 4. Zemplén vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. Latinból fordította: *Matolai Etele*. 5. Történeti jegyzetek Zemplén vármegyéről. Latinból fordította: *Kapás L. Aurél*. 6. Adatok Bottyán község történetéhez. Közli: *Lajda József*. 7. Egy oltalom-level Bocskay István fejedelemtől Közli: *Dókus Gyula*. 8. Bocskay István br. levele 1656-ból. Közli: *Dongó Gy. Géza*. 9. Egy assessoria-level 1703-ból. Közli: *Molnár János*. 10. Egy bizonyos- és öröklevél 1665-ből. Közli: *Molnár János*. 11. Levelek a szerkesztőhöz I. II. 12. A sárosi krónikából. Közli: *Kiszely Róbert*. 13. A löcsei krónikából. Közli: *Dongó Gy. Géza*. 14. Gersei Pethő Zsigmond gróf „kötött levele” 1647-ből. Közli: *Kiss István*. 15. Főnemesi és nemesi birtokos családok Zemplénben. 16. *Tárcsa*. (Zemplén vármegyei kihalt főnői családok. Folytatás és vége.) Irta: *Zombory Gedő*. 17. A szerkesztő postája. — Az „Adalékok” 2. füzetét mind azoknak, kik az 1. füzetet megtartották, elküldöttük. Ha akaratlanul egy, vagy más helyre a füzetek meg nem érkezének, hozzáunk intézeit levelezőlapra rögtön gondoskodunk az elmaradt füzetek utánküldéséről. *Uj előfizetőknek példányokkal még szolgálhatunk.*

A „Zemplén” kiadóhivatala.

Egy nagyjelentőségű munka. A magyar tudományos Akadémia egy kitűnő könyvet adott ki. A magyar akadémia első sorban nyelvünk művelésére alakult, de a magyar nyelv rendszeres feldolgozásával mindmáig adós maradt. Hányszor szemére hányták már ezt az Akadémiának, pedig az is kétségtelen, hogy ilyen nagyszabású munkát nem lehet egykönnyen megteremteni. Bizonyos feltételek nélkül — soha. Ahhoz mult

kell, előkészület, előzetes tanulmány, az alapkérdések monográfus tárgyalása s idő, mely megérni hagyja az eldöntetlen kérdéseket. Ez az idő elérkezett. Egy Révai, Fogarasi, Hunfalvy, Vámbéry, Budenz, Szarvas Gábor s a fiatal nyelvészek gárdája munkálkodott közre azon, hogy *Simonyi* Zsigmond, jeles tanítványával, *Balassa Józseffel*, megírassa a „*Tüzetes magyar nyelvtan történeti alapon*.” Ennek a nagyszabású munkának első kötete jelent most meg, magában foglalva a *hangtant* (ezt a részt *Balassa* írta,) s az alaktant, mely a szótök, az összetétel, az igealkotás, a névszóalkotás, az igeragozás, a névragozás minden apró-cseprő kérdését felöleli. E kötetet követni fogja a másik kettő, melyek a jelentés- és mondattant foglalják magukba. *Simonyi*-nak ez a munkája irodalmunkban korszakalkodó! Az iskola, az irodalom és minden magyar ember hálásan fogadja *Simonyi*-nak ezt a nagy alkotását, mely munkával fényt hozott szerző magára az Akadémiára!

Uj Ohnet-regény. A *Singer és Wolfner* kiadásában immár évek hosszu óta megjelenő *Egyetemes Regénytár* legújabb kötetei *Ohnet* György legújabb regényét a Régi haragot hozzák. Ez az új mű egyik legkitűnőbb és legérdekesebb regénye a világhírű francia írónak, akiről minden újabb műve egy-egy esemény az olvasók milliói előtt az egész művelt világon. Mindazok a jeles tulajdonok, amelyekkel *Ohnet* a világ közönségét meghódította, benne vannak ebben az új regényében is. A mese érdekfeszítő, fordulatos, gazdag, az alakok világosan vannak rajzolva, természetesen és üdék, az előadás sima, gördülékeny, tetszetős, humoros és szellemes. A Régi harag egy bájos regény. — A csinos két kötet ára 1 ft.

Corpus Juris Hungarici. A Franklin-társulat a millénium alkalmával kiadja az összes magyar törvények gyűjteményét. A gyűjtemény a magyar királyság fennállása óta hozott összes törvényeket tartalmazza, alkotásuknak időbeli sorrendjében, feltüntetéseivel annak, hogy a legújabb keletű törvényekből mind máig mi van és mi nincs még érvényben. A teljes kiadás 20 kötetben fog megjelenni. Egy-egy kötet átlag kb. 30 ives lesz, az egész mű tehát mintegy 600 ives van tervezve. A husz kötetre terjedő „Törvénytár” bolti ára füze 60 forint, kötve 75 ft lesz.

Tanügy.

„Néptanítók a közegészségügy szolgálatában.”

— Egy kis megjegyzés *Berecz K. ur* ily című cikkelyére. —

Érdekkel olvastam a „Zemplén” 42. számának „Tanügy” c. rovatában *Berecz Károly* tanító urnak közzétett tanügyi cikkét, ki a tudatlan néppel legközelebb álló faktoroktól, a tanítók éberesétől, ügyességétől, és mindenek felett jóra törekvő szándékától teszi függővé az emberiség legfőbb javának, az egészségnek megőrzését.

Teljesen osztozom nézetét, hogy a néptanítók annyi sok minden szükségesség között a közegészségügyre is ki kell terjesztenie figyelmét, sőt többet, annak megteremtésére minden lehetőséget is el kell követnie az iskolában.

Mert hiszen gyermekből lesz az ember, s amit a gyermeknél elmulasztunk, az ember sınılyi meg; itt kell őket korán rendre, tisztaságra szoktatni.

Ha a tanító könnyen veszi hivatalát, nagyon könnyű, de ha lelkiismeretesen óhajt neki megfelelni, szerfölött nehéz, sőt mondhatnám annak minden teendőire kiterjeszkedni lehetetlen.

Ez előtt, míg az emberiség fejletlen, műveletlen volt, nem sokat igényelt, beelgédett azzal, ha a gyermek irni, olvasni, s egy kis számvetést megtanult. Ma, midőn az igények hova-tovább szaporodnak, a gyermekektől is többet kívánunk, sőt még a törvény is követeli, hogy az iskolából kilépett gyermekek tudományos legyenek, telve: vallás-, föld-, nép-, számismeretekkel; nyelvtan, állattan, növénytan, gazdaságtan, alkotmánytan, háztartástan, kertészet, stb. stb. ösmertével. — Isten a megmondhatója mi mindennel ellátva legyenek még a népiskolából kikérült növendékek is.

Ha már most a tanító eként el van foglalva, sőt többen még gazdálkodni is kénytelenek, s vannak, kik több hivatalt folytatnak, kérdem: hogyan jut ideje még járványbizottságot is vállalni, kinek kötelességszerűleg teendője a házakat hetenként legalább egyszer meglátogatni a tisztaság és rend ellenőrzése végett.

Nézetem szerint a tanítónak legilletékesebb helye az iskola és annak környéke. Itt értékesítheti teendőit a gyermekek körében, innen szívárogathat be minden jót, hasznost, szépet, a gyermekek révén az egyes családokba.

És hogy az iskola, s annak környéke tiszta, rendes, vonzó és így az egészségnek megfelelő legyen: arra a tanító tehet legtöbbet, már a saját érdekében is. — Nevezetesen: a tanításra kitűzött órákat úgy ossza be, hogy minden órából legalább 8—10 percet úgy telen, mint gyáron használjon fel a szabadban, a testi és szellemi erő üdítésére, s az iskola levegőjének feifrisztítésére; éjjel pedig az ablakok, ha csak lehet nyitva tartassanak, akkor nem lesz a levegő kiállthatatlan, — s az iskola környékét 5—6 év alatt kellemessé lehet tenni egy kis gondozással.

Hogy iskoláink közt sok van még olyan, melyik erős kifogás alá jöhet, melyik rendszeren nem szellőztethető, berendezése hiányos, alacson és nedves, tehát nem egészséges: sajnos, igaz! Hogy hol gyökerezik az ok, nem vitatom. Többféleképpen a vélemények. Én az államot tenném érte felelőssé. Előbbvalónak tartom a szép és jó iskolát az *Uchászus* ágyánál és gyütüs feyvereknél.

De itt, tartozom az igazság érdekében kijelenteni, hogy *Berecz K. ur* a példát nem jó helyről vette fel. Az egészségtelen, alacsony, állatok számára is alig való, padozatlan, kis ablaku, szűk

*) A személyi vonatkozások kihagyásával közöljük.

putri elnevezés a vajdászkai ref. iskolára nem vonatkozhat.

Azt nem állítom, hogy a vajdászkai ref. iskola teljesen kifogástalan, de 68 tanköteles (hitelesen igazolom) gyermek befogadására, teljesen elégséges. Kellően tágas, 140 cm. magas, 90 cm. széles, 4 db. négy felé nyíló ablakkal világítva, három év óta kipadozva és Zemplén-vármegyében másutt fel nem található, célszerű iskolapadokkal ellátva. Azt hiszem, az ily tanterem, nem állatok számára való! — Hogy nád fedelű? Láttam én már nád fedél alatt is jót, szépet, (ki mellesleg mondva Alsó-Zemplén iskoláit csaknem mind láttam.) És ugyan mit ér a palota, ha lakója tétlen, vagy éppen nincs!

A Berecz úr rajzolta sötét kép a vajdászkai ref. iskolára, ismétlem, reá nem illik.

Farkas Lajos.

CSARNOK,

A vér.

— A „Zemplén» számára írta: **Tarnói.** —
(Folyt. és vége.)

Néha, vadászatok és családi ünnepek alkalmával eljöttek a rokonok, szomszédok és jóbarátok. Ilyenkor nem kíméltek költséget, fáradságot a fény és pompa emelésére. Ragyogott minden, hirdette a Fogarassyak gazdagságát, előkelőségét. De a hangulat még ünnepesebb volt. Konyha- és udvar-mesterek vezényelték a harisnyás szolgálhatat. Ősi arany és ezüsttálon hordták fel az ételt, az ékszerektől csillogó urak és hölgyek pedig úgy bókoltak, úgy udvaroltak egymásnak, mint ahogy a színpadon szokták.

Lajos szabadabban lélegzett föl, midőn kiszabadulhatott e körből és fölkereshette a rengeteget, hol kedvére mozoghatott. Nem törődött itt a külső világgal s családja sem hallott felőle semmit.

Igy volt az mostan, az ősszel is. Egyszer azonban, egy vadászat alkalmával kedvelt kutyáját egy vadkan felöklelte, másikat kellett hazulról hozatnia s ezért elment a postahivatalba, hogy táviratozzon.

Fiatal leány ült az íróasztal előtt egy számadás fölé hajolva. Hamvas-szőke haja volt, melyet megaranyozott a függönyök között belopódzó napsugár.

Mikor Lajos belépett, viszonzta a köszön, tését és felemelte hozzá kedves, csinos arcát, melyről nagy sötét szempár mosolygott reá. Katica volt.

Lajos meg volt lepelve, azelőtt egy öreg özvegy asszony kezelte a postát. Nem tudott erről változásról.

A leány sem ösmerte a fiatal embert, valami vadásznak vagy erdésznek nézte. Barátságosan adott neki felvilágosításokat a táviratot illetőleg.

— Estére megkapják. Holnap reggel itt is lesz a válasz. Azután kedvesen mosolygott: holnapután talán már a kutyá is.

Lajos pedig körülnézett a furcsa kis szobában. Az ablakokat kékre festett csipke-függöny takarta az íróasztal mellett, melyen bélyegzők-pléhdobozok, naplók, bélyegek, vinyéták hevertek, egy varróasztalka állott. Ezen virágcsokor és félbenhagyott kézimunka. A nagy hidmérleggel szemben a falakon pedig szentképek lógtak vegyesen a hivatalos tarifakkal. A háttérben egy ajtó is volt, mely bizonyára a hálófülkébe nyílt.

A leány pedig kedvesen illett bele ebbe az ellentétbe.

Mig bájos komolysággal beszélt a hivatalos dolgokról, két sötét szeme nem szűnt meg ragyogni; mig munkáját végezte, mozdulatai megtartották könnyedségüket, keresetlen bájkukat, mi Lajosnak annyira megragadta figyelmét és tetszését, mert eddig ismeretlen volt előtte.

Mikor a leány felvette a táviratot, Lajos menni készült, de aztán mégis ott maradt. Tetszett neki ez a leány nagyon, szokatlanul jól érezte magát mellette. Beszélgetni kezdett tehát vele.

A leánynak úgy látszik jól esett a társaság magányában; szívesen feleltetett neki. Később azután már beszélt magától. Bátran, természetesen, minden tetszelgés nélkül.

Lajos, mig kellemesen csengő hangját hallgatta, nem szűnt meg bámulni a gyermekesen üde színt, melyen nem volt nyoma az ő körében annyira használt szépítő szerekeknek, festékeknek, de még a rizspornak sem. Csodálta szép haját, mely természetes hullámokban övezte homlokát, valamint könnyű, nyulánk természetét, melyhez egyszerű, világos mosóruha simult.

Azután azt gondolta magában, hogy otthona, rideg kastélyuk paradicsom lenne, ha ilyen alakok népesítenék be. Így támadt a gondolata, hogy hátha e leányt elvinné haza? Mikor pedig bepillantott már a leányka lelkébe is, melyet külsőjével annyira összhangzóknak talált, elhatározta, hogy abban az esetben, ha köre nem fogadná őt be: új kört, új otthont fog magának alapítani.

Ily értelemben hangzott felelete is apja tiltakozására.

— Örömmel engedelmekedem — írta, de magammal hozom mennyasszonyomat is. A távirat többi részére pedig azt válaszolta, hogy éppen nem találja természetesnek, hogy egész élete boldogságát annak a véletlennek kelljen feláldoznia, hogy Fogarassy grófnak született.

Mikor Lajos válasza megérkezett a kastélyba, a család éppen felkelt a szűk körben elköltött ebéd után s a kis szalóban tartózkodott. A grófné a kandallónál ült, a káplán vele szemben, az őrnagy pedig kettőjük között a dohányzó asztalka mellett.

A gróf, miután elolvasta a választ, izgatottan járt föl és alá, elfojtott bosszúsággal. Néha tört ki belőle csak a harag. Ilyenkor meg-megállt a kis társaság előtt s szidta, fenyegette a fiút.

— Kényszeríteni fogom a gazembert, hogy letegye a Fogarassy nevet. Nem tűröm, hogy bemocskolják!

Később azután:
— Nem ismerem többé. Kitagadom. Nem segítem, ha szemétdombon hal is meg!

Mikor egyszer újból megállt, úgy látszik eszébe jutott reggeli tépelődése, mert így szólt:
— Pedig el lehettem volna készülve reá.

Természete már kis korában elütött a többitől. Alakja, arca is más, aztán a haja fekete! Az egyetlen a családban. Mintha nem is az én fiam volna!

Ezzel megfordult és tovább sétált. A káplán pedig, a család gyóntatója, titkainak, bűneinek öre fölemelte szigorú tekintetét s a grófné nézett. Az elpirult egész homlokáig, egész a halántékáig övező már-már öszülő hajkoronáig és lesütötte még mindig szép szeméit, talán hogy elkerülje az őrnagy uréit, ki régen — valamikor nagyon dalias huszárhadnagy lehetett — most pedig jobb ügyre méltó buzgalommal igyekezett kabátja ujjával atillájának egy gombját a többenél fényesebbre dörzsölni...

Beszélik különben, hogy később, miután Lajos a kis postamesterát csakugyan elvette, mikor a gróf ur haragja már kissé lecsillapodott, ő az őrnagy volt a közbenjáró nála a fiatalok érdekében, hogy engedjen át nekik mégis egy puszta végtelen uradalmából.

Arról, hogy fiát viszontlássa, vagy hogy az asszonykát neki bemutassák, a gróf ur előtt soha szó sem lehetett.

Vármegyei Hivatalos Rész.

T. Zemplén-vármegye törvényhatósági bizottságának S.-A. Ujhelyben, 1895. évi október hó 1-én tartott közgyűléséből.

406/12623. sz. A nmságu belügyminister úr a vármegyei és községi szabályrendeletek kihirdetéséről alkotott vármegyei szabályrendeletet jóváhagyási záradékkal ellátva beküldi.

A jóváhagyott szabályrendelet tudomás és alkalmazkodás végett a központi jegyzői karnak, tisztii főügyésznek és járási főszolgabírnak kiadati és a „Zemplén» hivatalos lapban közzétetni határozatott.

Kmit.

Jegyzette:
Dókus László,
IV. aljegyző.

Kiadta:
Dókus Gyula,
főjegyző.

114/4677. sz.

Szabályrendelet

a vármegyei és községi szabályrendeletek kihirdetéséről.

I. § A törvényhatóság vagy község által alkotott szabályrendelet két ízben hirdetendő még pedig:

1-ször A felsőbb jóváhagyás előtt, a jogorvoslat érvényesítése végett.

2 szor Jóváhagyás után, tudomás és alkalmazkodás indokából.

2. §. A vármegye által alkotott szabályrendeletek a vármegye hivatalos közlönyében adatként ki és 30 napi közzemlére a vármegye irattárába kitétetnek. A jóváhagyást megelőző hirdetéskor a főszolgabírnak a községi előljárókat rendeltileg utasítják az iránt, hogy a hivataloslap megérkezése után 8 nap alatt az abban közzétett szabályrendeletet hirdessék ki és a 30 napi felebezési idő elteltével: a hirdetés megtörténtét igazolják. Ezen községi hirdetési bizonylatok, a netán beérkezett fellebbezéssel, — a főszolgabírnakhoz betérjesztendők. A főszolgabírnak, a járásaikból összegyűjtött bizonylatokat 8 nap alatt az alispánhoz betérjeszteni kötelesek.

A jóváhagyott szabályrendeletek a vármegye hivatalos közlönyébe ismét közzé tétetnek. Az előljárók a hirdetések megtörténtét, amely 5 nap alatt teljesítendő — községi bizonylattal igazolják s ezt 48 óra alatt a főszolgabírnakhoz betérjesztik. — A kihirdetés napja a hivatalos lapra az előljáróság által rávezetendő.

3. §. A községi szabályrendeletek a helyi szokáshoz képest hirdetendők ki és 30 napig a község házában közzemlére kiteendők.

A kihirdetésről kiállított községi bizonylatban a kihirdetés megtörténtét igazolandó és megjelölendő, mely naptól, mely napig volt a szabályrendelet közzemlére vitve. Ha fellebbezés be nem adatott, ez a bizonylatban felemlítendő. Ellen esetben a fellebbezések a szabályrendeletre csatolandók.

A községi szabályrendelet a 30 napi közzemlére tett kitétel lejártá után 48 órával: a a főszolgabírnakhoz a netaláni fellebbezésekkel betérjesztendő, aki is azt további 5 nap alatt jóváhagyás végett az alispán utján a törvényhatósághoz betérjeszteni köteles.

A jóváhagyott szabályrendelet a községben ismét kihirdetendő s ennek megtörténtét, a kihirdetést és közzemlére tett kitétel napjainak a szabályrendeletre lett rávezetésével igazolandó.

Kelt, T. Zemplén-vármegye törvényhatósági bizottságának S.-A.-Ujhelyben, 1895. évi május hó 18 án tartott közgyűlésében.

Jegyzette és kiadta:

Dókus Gyula, főjegyző

51665/II. M. Kir. belügyminister.

Ezen szabályrendeletet jóváhagyom.
Budapesten, 1895. évi jun. 16-án A minister helyett; Szell sk. államtitkár. (p. h.)

20640. szám. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 járási főszolgabírnak.

Körzés végett tudatom tekintetes főszolgabíró urral, hogy Orosz József monoki lakos — farán B. A. bélyegű tehene — eltévedt.

S.-A.-Ujhely, 1895. október 11.

Matolai Etele, alispán.

2662 kig. 895. A bodrogközi járás főszolgabírnjától.

Körzés.

Körzés végett hivatalos tisztelettel értesitem, hogy Barcsik József nagy-rozvági lakosnak, egy darab 2 éves, sugár szarvu, barnaszőrű úszó-tinója f. október hó 10-én a király-helmeczi országos vásáron eltévedt.

Király-Helmeczen, 1895. október hó 12-én.

Pillssy, szolgabíró.

A szerkesztő postája.

X. Y. tanító uraknak — *lbi-ubl*. Hogy az a bizonyos ft. úr hívei előtt e szavakkal nyilatkozott volna a pályázat tárgyát képező néptanítói állásról: „Az hiszik kentek, hogy erre a csekély fizetésre nem kapunk tanítót? sohse busuljanak! Akad kutya a korpára! kétségtelenül mélyen sérti és méltán sértheti a nagyérdemű néptanítói testület önértetét. Hanem a sérelemért, most kezdetben, még ne hírlapi uton, hanem az egyházi főhatóság utján keressek elégtételt, amit, meg vagyunk róla győződve, azon az uton meg is fognak találni. És ha nem, de csakis akkor, igazodjanak arra az útra, amelyről mi most önöket letérítjük.

Hulló virágok. Kivánsága szerint, visszaszármaztattuk*.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos: Ehlert Gyula.

Hirdetések.

V. 868. sz. 1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX-ik törvénycikk 102. szakasza értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 1895. évi 8240/p. számú végzése következtében Dr. Haas Bernát ügyvéd által képviselt Hubert Fülöp és társa budapesti czég javára Malárcsik Pál helybeli lakos ellen 240 frt s járuléka erejéig 1895. évi okt. hó 7-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján lefoglalt és 800 forintra becsült gőzmotor felszereléssel és esztergapad-ból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 8475/p./95. számú végzése folytán 240 frt tökévelés, ennek 1895. évi augusztus hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 28 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig helyben alperes műhely helyiségében leendő eszközésére 1895. évi november hó 9. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1895. évi október hó 26-án.
Tomasovszky Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség nagybecsű tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevitelét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alttá közvetitem. — Szíves megkeresések alólírotthoz küldendők.

Weinberger Manó,
S.-A.-Ujhely, Korona u.

Hirdetmény.

A magyar osztályosorsjáték második osztályának huzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem huzott osztályosorsjegyeknek ezen huzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközöndő, és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárúsítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második huzásban résztvesznek a nélkül, hogy ezek megújításának szüksége fennforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 8 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárúsítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztályosorsjáték Igazgatóság.

Egy Millió Nyeremények

1,000.000 korona nyerhető a legszerencsésebb esetben

az

államilag

jóváhagyott

Magyar osztályosorsjátékon

melynek

nagy

nyereményhuzása

1895. december 6–14-ig ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

1 egész 40 frt 1 tized 2 frt
1 fél 20 „ 1 huszad 4 „

(Portó fejében 5 kr., ajánlott levélért 15 kr. és nyereményjegyzékért 10 kr. fizetendő.)

Ajánlja és szétküldi postausalvány ellenében vagy utánvétellel is

1 jutalom à 600000 korona = 600000 korona

1 nyeremény à 400000 „ = 400000 „

1 „ à 200000 „ = 200000 „

1 „ à 100000 „ = 100000 „

1 „ à 50000 „ = 50000 „

2 „ à 20000 „ = 40000 „

2 „ à 15000 „ = 30000 „

4 „ à 10000 „ = 40000 „

10 „ à 8000 „ = 80000 „

27 „ à 6000 „ = 162000 „

100 „ à 2000 „ = 200000 „

200 „ à 1000 „ = 200000 „

1150 „ à 200 „ = 230000 „

20000 „ à 100 „ = 2000000 „

21499 nyeremény 4.332.000 korona.

Heintze Károly

főelárúsító

Budapest,
Szerbvit-tér 3. szám.

Sürgőnyezim: Lottoheintze Budapest.

Hogy a tisztelt közönség különböző számu több sorjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állítok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti árakon.

Tk. 4092/95. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtatónak Dr. Tátray Dezső, mint Varga György ösmertelen örökösei ügygondnoka végrehajtást szenvedő elleni 63 forint 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő Czéke község határában fekvő, a czékei 99. számú tjkben Varga Mihály, Varga János, Matirkovics Hegedüs János, Matirkovics Hegedüs György, mint néh. Varga György végrehajtást szenvedő jogutódjai nevében álló I. 136. 445, 514, 588, 691, 728, 812, 891, 989. hr. sz. bel- és külbirtok és 93. ö. i. számú ház 898 frtban, — ugyanazon tjkben nevezettek nevében álló + 274. hr. számú szántóföld 3 forintban, — végül ugyanazon tjkben ugyanazok nevében álló + 298. hr. sz. szántóföldre az árverést 12 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi november hó 25. napján d. e. 10 órakor Czéken a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 89 forint 80 krajczárt, 30 krajczárt és 1 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. k. igazságügymin. rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S. A.-Ujhelyben, a kir. tvszék mint telekkönyvi hatóságnál 1895. évi augusztus hó 13.

Lehrmann Viktor, kir. tvszéki albiró.

UPOR község határának vadászati joga 6, azaz hat évre bérbe fog adatni árverés után, folyó évi november 11-én d. e. 10 órakor, a község házában, ezen körülmény közhírré tétetik.

Uporban, 1895. okt. 29.

Scserbilit Mihály
biró.

Bérdeadó

Kozmán (Zemplénmegye) 400 magyar hold földbirtok 1896. évi október hótól. Részletes felvilágosítást ad **Viczmány Viktor S.-A.-Ujhelyben.**

Hirdetmény.

Alólirott ezennel közhírré teszem, hogy vb. Fuchs Gyula helybeli kereskedő csőd-tömegéhez tartozó és a csődletár 1—264. tétele alatt felvett 659 frt 64 krra becsült árucikkék s bolti berendezés a s.-a.-ujhelyi kir. Törvényszék mint csődbíró 10479/95. p. számú végzése folytán zárt ajánlati verseny útján elfognak adatni.

A zárt s 65 frt 96 kr. bánatpénzzel ellátott ajánlatok folyó hó 10-ig hozzám adandók be.

A fenti ingók becsáron alól eladatni nem fognak s a beérkezendő ajánlatok felett — esetleg azok mindegyikének visszautasításával is — a csődbíró fog határozni.

Az eladás tárgyát képező ingók meglete, mennyisége s minősége tekintetében a tömeg semmiféle szavatosságot nem vállal.

S.-A.-Ujhely, 1895. nov. 1.

Dr. Tátray Dezső,
tömeggondnok.

Házeladás.

A Klastrom-utczán lévő 904. számú ház, mely alkalmas négy lakásból áll, szabad kézből eladó.

A feltételek iránt értekezhetni **Mózer Jánosnál** Klastrom-utczá 905. sz. alatt.

Tk. 4428/95. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zemplén-vármegye tisztii ügyészének Zemplén-vármegye nyilvános betegápolási alapja képviselője végrehajtatónak, Csizmadia József végrehajtást szenvedő elleni 15 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság) területén lévő Zemplén község és határában fekvő a zempléni 39. sz. tjkben Csizmadia József végrehajtást szenvedő és Csizmadia Mária férj. Varga Józsefné tulajdonostárs nevében álló, azonban az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó I. 107. 108. hr. számú belhelyre, 72. ö. i. számú ház és kertre 221 frtban, — + 501/c. hr. számú szőlőre 54 frtban, — + 635. hr. számú szőlőre 60 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895-ik évi december hó 2. (második) napján d. e. 10 órakor Zemplénben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 22 forint 10 krajczárt, 5 forint 40 krajczárt és 6 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt S.-A.-Ujhelyben, a kir. tvszék mint tkkvi hatóságnál 1895. évi szeptember hó 9-ik napján.

Wieland, kir. tvszéki biró.

Eladó birtokok!

A **s.-a-ujhelyi** határban lévő föld és rét; a **kolbásai** határban lévő föld, rét, legelő és erdőbirtok gazdasági épületekkel, csinos kőből épült uri lakházakkal, cselédlakásokkal; a **mihalyi-i** határban lévő föld, rét és legelő-birtok gazdasági és lakás épületekkel, végre a **kozmai, lasztóci** és **kis-kázméri** rétekekkel együtt szabad kézből **eladó**.

Értekezhetni **Csuka Ödön** ügyvéd urrai, vagy pedig alulirottal, mint e tekintetben testvéreimnek is megbíztójával.

Díószeghy János.

17146/á. 95. szám.

Árverési hirdetemény.

Zemplénumegye árvaszékének 17146/á. 1895. számú végzése folytán ezennel közhírré tétetik, hogy Pósch Lajos hagyatékához tartozó, s.-a-ujhelyi 2937. számú telekjegyzőkönyvben 4388., 4446., 4509., 4851., 4859., 4996., 5490., 5495. és 5543. hr. szám alatt foglalt rétbeli ingatlanság, Zemplénumegye árvaszéke tanácstermében, S.-A.-Ujhelyben **f. 1895. évi november hó 8. napjának d. e. 9 órájkor nyilvános árverésen** elfognak adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt az árvaszék jegyzői hivatalában és S.-A.-Ujhely község házában megtekinthetők.

Kelt Zemplénumegye árvaszékének S.-A.-Ujhelyben, 1895. évi október hó 30-án tartott üléséből.

Payzsoss Andor,
elnök.

Ad. 459/I. 95. szám.

Hirdetemény.

Károlyfalva község volt urbéres birtokossága ezennel közhírré téteti, hogy a volt urbéri birtokosság tulajdonához tartozó, erdőkezelés alól kivont, s.-a-ujhelyi határban „Long» nevű erdő részben 1760 darab, szakértőileg 3639 köbméter mű és tüzihasáb fára, illetve 16,659 forint értékre becsült kocsányos tölgyfája, három évi szakadatlan kihasználás mellett, irásbeli zárt ajánlat utján folyó évi november hó 14. napján d. e. 10 órakor elfog adatni.

Egyéb eladási feltételek a károlyfalvi községi bíró és a trauczonfalvi körjegyző hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Kelt Károlyfalván, 1895. évi október 31-én.

Kolozsy Ferencz, **Hanzer András,**
körjegyző. bíró.

Szobafűtésre alkalmas

szalon-köszenet

métermázsánként

1 frt 10 krért

házhöz szállítva
ugyszintén **gyöngyösi fehér asztali borait**

literenkint 32—40 krig
továbbá saját gyártmányu **vegytisztasztalborait**

egy nagy üveget 4 krért ajánl

KLEIN GÉZA
fűszer-, festék- és vegyes kereskedő
S.-A.-Ujhely,
Papsor-utca

Kan

utánzott „TOKAJI COGNAC.“ Ezek ugyan **nagyon jócsok,** de **ép oly rossz** és így még a legkisebb összeget **sem érik meg.** — Eme **értéktelen utánzatok** könnyen felismerhetők, mert:

1) **nem az egyedüli** és csakis **Tokajban** létező

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL** **nincsenek** ellátva.

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

TOKAJBAN.

VÉDJEGYE
COGNAC-GYÁRNAK

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC
TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL
AZ ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893—1894. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja
725,130 liter bort dolgozott fel.

Fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: minden nagyobb fűszer- és csemege-kereskedésben és gyógyszertárakban.

406. **A felső-bodrogi vízszabályozó társulat**
892. sz. **igazgatóságától.**

Pályázati hirdetemény.

A felső-bodrogi vízszabályozó társulat egy 1200 frt fizetés, természetbeni lakás s a társulat területén belül teendő utazásnál a fuvarbér megtérítésének javadalmazásával egybekötött **szakaszmérnöki állás** rendszeresítettik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1885. évi XXIII. t.-cz. 97. §-ának rendelkezése szerint felszerelt kérvényüket Nagyméltóságu gróf ANDRÁSSY ALADÁR társulati elnök urhoz czimezve — a társulat igazgatóságának Töke-Terebesre (Zemplén-megye) **folyó évi december hó 15-ig** annál bizonyosabban adják be, mert az elkésve érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A társulat a közös nyugdíj kötelékébe tartozik.

A kinevezendő szakaszmérnök végleges megerősítése egy évi próba-idő eltöltése után fog eszközöltetni.

Az állás a kinevezéskor azonnal elfoglalandó.

Töke-Terebesen, 1895. október 25-én.

Szladek Károly,
társulati igazgató-mérnök.

895/1895. szám.

Árlejtési hirdetemény.

A nagytekintetű m. kir. dohányjövédéki központi igazgatóságnak folyó évi október hó 25-én 12830/III szám alatt kelt magas rendelete folytán a dohányjövédéki javaknak a helybeli m. kir. dohánygyár telepéről az itteni vasuti állomáshoz vagy viszont az 1896. évben eszékölendő fuvarozása ügyében az alulirott igazgatóság ezennel versenytárgyalást hirdet.

A mult évi forgalom 593,156 kilogramot tett ki.

Felhivatnak mindazok, kik ezen versenyben részt venni óhajtának, hogy ajánlatukat, melyben a 100 kg. után számítandó egységár számokkal és betűkkel kiirandó, valamint megemlítendő, hogy a részletes szerződési feltételeket ismerik és azoknak magukat alávetik, az érdemösszeg után számítandó 10 (tiz) százaléknyi bánatpénznek valamely állami pénztárnál (m. kir. adóhivatalnál) törént befizetését igazoló letéti okmányokkal együtt, boríték alatt lepecsételten **folyó évi november hó 18. napjának d. e. 11 órájáig** az alulirott igazgatóságnál nyújtsák be.

Az elkésve beérkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A szerződési feltételek minden hétköznapon a hivatalos órák alatt az alulirott igazgatóságnál betekintheők.

S.-A.-Ujhelyben, 1895. évi október hó 29-én.

M. kir. dohánygyári igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

M. kir. kassai III. honvéd kerületi parancsnokság.
6879/go. 1895. számhoz.

Árlejtési hirdetemény.

A m. kir. honvédelmi minister ur önméltósága, 1895. évi okt. hó 23-án kelt 59058/XVIII. számú rendeletével, a s.-a-ujhelyi honvédségi elemi lőternek, a jóváhagyott tervezet és költségvetéshez képest 12426 forint 94 kr összeg keretében 1895. évben leendő kiépítését engedélyezte.

Ezen munkalat foganatosításának biztosítása céljából, **1895. évi november hó 8. napjának d. e. 9 órájára** a kassai III. honvéd kerületi parancsnokság gazdasági osztály iroda helyiségeiben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Az e szakmában jártas és versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkalat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött nap 9 órájáig a III. honvéd kerületi parancsnoksághoz Kassán annyival inkább nyújtsák be, mert a később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

A szóban forgó munkalatokra vonatkozó műszaki művelet, valamint az általános és részletes vállalati feltételek a nevezett kerületi parancsnokságnál, a rendes hivatalos órákban ponként megtekinthetők.

Kassán, 1895. október hó.

M. kir. kassai III. honv. ker. parancsnokság.

A kőbányai KIRÁLYSÖRFŐZŐ

részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy sör gyártmányainak elárúsítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és Bajorsör
elnevezéssel

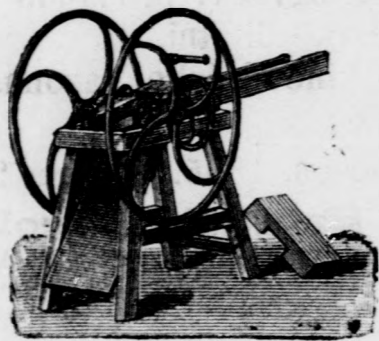
hordókban és palaczkokban hozza forgalomba.

Kívánatra árjegyzék ingyen és bérmentve.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemeltartásával, czélszerűen és gondosan gyártott jóhírnévű gépeit, nevezetesen:

Szecsavágókat kézi vagy járgányhajtásra.

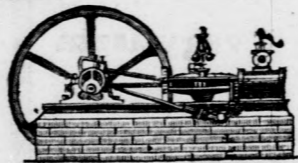
Répvágókat és tengerimorzsolókat.

Olajsajtókat és olajmag pörkölőket.

Örlő- és daráló malmokat.

Olajmag zuzókat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szeszgyárberendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavarárkészülékek, maláta- és burgonya zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan raktáron.**

Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénknék gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Méltóságos Báró Sennyey Géza ur csörgő-regmeczi uradalmában **eladó:**

105 darab magyar göndör szőrű mangalicza nyári malacz.

Bővebb értesítést ad: az

uradalmi intézőség
Csörgön.

Erdő-Bénye községébe a segédjegyző, mint községi végrehajtói állás üresedésbe jövén, felhivatnak kik ezen 300 forinttal javadalmazott állást elnyerni óhajtanák, hogy ebbeli szándékukat a nevezett község jegyzőjével tudassák. Megjegyzendő, hogy azok, kik jegyzői képesítéssel, s e tereni jártasságukat igazolják, előnyben részesítettnek, s kifejtendő szorgalmukhoz képest az előforduló mellékjövendelmek bizonyos hanyadát is élvezik a jegyzőtől.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a „Zemlén” gyorsajtóján.

Felhívás!

A „s.-a.-ujhelyi villanyvilágítási részvénytársaság” igazgatósága, az építkezés és berendezés előrehaladása folytán szükségelendő nagyobb kiadások fedezése végett a részvények névértékének további befizetését rendelve, felkérem a társaság t. részvényeseit, hogy részvényenként — az eddig már befizetni rendelt 40%-on felül — további 30% készpénz befizetést **folyó 1895. évi november hó 15-ik napjáig** a s.-a.-ujhelyi takarékpénztárnál, mint kezelő pénztárnál, teljesíteni az alapszabályokban foglalt jogkövetkezmények terhe mellett szíveskedjenek.

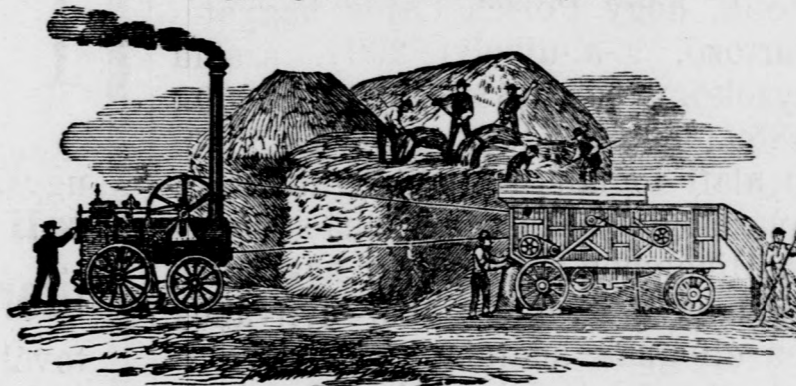
S.-A.-Ujhely, 1895. évi október hó 21.

Dókus Gyula,
elnök.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgánycséplőgépek, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, örlő-malmok.

Egyetemes aczel-ekék és minden egyéb

2 és 3 vasu ekék gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Képviselőség és raktár:

HERCZ JENŐ gépgyárosnál
Miskolczon.

Ló-eladás.

Főméltóságú herczeg Windisch-Graetz Lajos ur sárospataki uradalmának jószágigazgatósága ezennel közhírré teszi, hogy **f. év november hó 6-án délelőtt 9 órakor** Sárospatakon az igazgató lakásának udvarán — az uradalom számfeletti lovait — szabad kézből, árverés útján és készpénzfizetés mellett eladásra bocsátja. És pedig:

3 darab igáslovat	
1 „ 2 1/2 éves	} esikót
3 „ 1 1/2 „	
6 „ 3/4 „	

A megvett lovak azonnal átveendőek.

Az „Oremus” hegyen lévő circa 4 hold területű — melyből 2 hold forgatott — szőlő, szabad kézből eladó. Értekezhetni a tulajdonossal **Horváth Endrével** Sátoralja-Ujhelyben.